

Μήνυμα ανατροπής

ενάντια στην κυβέρνηση και την Ε.Ε.

Αντώνης Δραγανίγος

Άρθρο στην Εφημερίδα των Συντακτών

Η ανατροπή της κυρίαρχης πολιτικής και οι κατακτήσεις δεν γίνονται με κοινοβουλευτικούς περίπατους. Η ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία είναι ενίσχυση των μαχητικών αγώνων, στήριξη στη δύναμη που είναι μπροστά χωρίς συμβιβασμούς όπου δίνονται μάχες: στη μεγάλη μάχη στα πανεπιστήμια, στην εκπαίδευση, ενάντια στην απάνθρωπη ιδιωτικοποίηση και διάλυση του ΕΣΥ, στους εργατικούς αγώνες, στο αντιπολεμικό κίνημα και την αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, στις κινητοποιήσεις για το περιβάλλον, σε κάθε μικρό και μεγάλο αγώνα. Ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ - ελπίδα για την επόμενη μέρα.

Στις επικείμενες ευρωεκλογές ο Κυριάκος Μητσοτάκης ζητάει ψήφο επιβεβαίωσης, ενίσχυσης και επιτάχυνσης της άθλιας πολιτικής του **κοινωνικού πολέμου** και της μαφιόζικης συγκάλυψης των εγκλημάτων της κυβέρνησής του, με πρώτο το έγκλημα των Τεμπών.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΠΑΣΟΚ, η Νέα Αριστερά και η Πλεύση Ελευθερίας ζητούν ψήφο στην

προοπτική της «δημοκρατικής κυβέρνησης», δηλαδή της κυβερνητικής εναλλαγής για τη συνέχιση της ίδιας πολιτικής, στο πλαίσιο της Ε.Ε., του ΝΑΤΟ, των απαιτήσεων των επιχειρηματιών, που φτάνει ως τη χωρίς όριο στήριξη του κράτους-δολοφόνου του Ισραήλ από την πλευρά των ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ.

Η Ελληνική Λύση και οι δυνάμεις της Ακροδεξιάς ζητούν ψήφο υπέρ της θρησκοληψίας, του εθνικισμού και του ρατσισμού, στρέφοντας **τους φτωχούς ενάντια στους... ΠΙΟ ΦΤΩΧΟΥΣ** και βγάζοντας λάδι τις δυνάμεις του κεφαλαίου και της Ε.Ε.

Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία** ζητάει **ψήφο αγώνα για την ανατροπή της κυβέρνησης της Ν.Δ., ενάντια στη συναινετική «αντιπολίτευση» και στο αντιδραστικό πολιτικό σύστημα συνολικά. Ψήφο αγώνα για απειθαρχία - ρήξη - αποδέσμευση από την Ε.Ε., για ένα κίνημα ανατροπής και μια ισχυρή αντικαπιταλιστική Αριστερά.**

Η εκλογική ενίσχυση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία δυναμώνει τη μάχη για κατακτήσεις εδώ και τώρα, για ρήγματα στο σιδερένιο τείχος της εκμετάλλευσης και του ολοκληρωτισμού της Ε.Ε., των νέων και παλιών «προγραμμάτων σταθερότητας», για σταθερή δουλειά, μεγάλες αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις, 30ωρο. Για πάταξη της ακρίβειας ενάντια στα «υπερκέρδη απληστίας» του κεφαλαίου που την προκαλούν. Για την υπεράσπιση της δημόσιας και δωρεάν Υγείας και Παιδείας, των δημόσιων αγαθών (ρεύμα, νερό, συγκοινωνίες) ενάντια στην πολιτική ιδιωτικοποίησης και απελευθέρωσης των αγορών, για εθνικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση και με εργατικό έλεγχο των ιδιωτικών επιχειρήσεων σε αυτούς τους τομείς.

Για την προστασία του περιβάλλοντος και την καταπολέμηση της κλιματικής καταστροφής, ενάντια στη λεγόμενη «πράσινη» και «γκρι ανάπτυξη», στον νέο κύκλο ενίσχυσης των ορυκτών καυσίμων (εξορύξεις), της πυρηνικής ενέργειας, της καταστροφικής καπιταλιστικής χρήσης των ΑΠΕ. Για φτηνή ποιοτική διατροφή με στήριξη της μικρομεσαίας αγροτιάς και των συνεταιρισμών της ενάντια στην ΚΑΠ που συγκεντρώνει τη γη στους νεοτσιφλικάδες μεγαλοαγρότες και τις πολυεθνικές τροφίμων. Για την ειρήνη των λαών, ενάντια στη **γενοκτονία του κράτους του Ισραήλ στην Παλαιστίνη, στα επιθετικά σχέδια του ΝΑΤΟ και της Ε.Ε., για να σταματήσει κάθε εμπλοκή της χώρας μας στο πολεμικό σφαγείο.**

Η ενίσχυση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία είναι ενίσχυση του αγώνα για απειθαρχία - ρήξη - αποδέσμευση από την Ε.Ε. Από την Ε.Ε. του Συμφώνου Σταθερότητας

που επιβάλλει νέους δρακόντειους δημοσιονομικούς περιορισμούς, χειρότερους από αυτούς των μνημονίων. Της θηλιάς του ατέλειωτου χρέους, που πολλαπλασιάζεται με κάθε αύξηση των επιτοκίων, για τη μη αναγνώριση και τη διαγραφή του. Από την Ε.Ε. του πολέμου. Των 50 δις. στο καθεστώς Ζελένσκι, της κυνικής στήριξης του κράτους του Ισραήλ. Της εξαίρεσης (μόνο) των πολεμικών δαπανών από τους δημοσιονομικούς κόφτες, της ολόπλευρης στρατιωτικοποίησης.

Από την Ε.Ε.-φρούριο του ρατσισμού, που δολοφονεί στα χερσαία και τα θαλάσσια σύνορά της και με το νέο Σύμφωνο για το Ασυλο θα φέρει νέα φρικιαστικά εγκλήματα όπως της Πύλου. Από την Ε.Ε.-φυλακή των λαών, με το διακοσμητικό ευρωπαϊκό «κοινοβούλιο», φερετζέ για την παντοκρατορία των πολυεθνικών και των λόμπι, με όργανα τους διορισμένους τεχνοκράτες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εχθρική απέναντι σε κάθε έκφραση της λαϊκής βούλησης, όπως το 2015, με νομιμοποίηση της Ακροδεξιάς και του αντικομμουνισμού.

Η πολιτική της απειθαρχίας - ρήξης - αποδέσμευσης από την Ε.Ε. δεν είναι για το μακρινό μέλλον, αλλά για το τώρα. Καθημερινή απειθαρχία γιατί στο δίλημμα, με την ανατροπή ή με την υποταγή στις ντιρεκτίβες της, απαντάμε με την ανατροπή. Όπως απάντησε το φοιτητικό κίνημα στο επιχείρημα ότι τα ιδιωτικά πανεπιστήμια είναι «υποχρεωτικά» λόγω της Ε.Ε. Ρήξη γιατί αυτή η πολιτική οδηγεί αναπόφευκτα σε αναμέτρηση με αυτόν τον ολοκληρωτικό μηχανισμό. Δεν υπάρχει συμβιβασμός που να βοηθάει τον λαό. Αποδέσμευση, από θέσεις εργατικές αντικαπιταλιστικές. Γιατί η αποδέσμευση και η διάλυση αυτού του μηχανισμού των πολυεθνικών είναι προϋπόθεση για μια πραγματικά άλλη Ευρώπη, της ειρήνης και της συνεργασίας των λαών, του σοσιαλισμού και του κομμουνισμού στον 21ο αιώνα.

Είναι ανάξιο για την Αριστερά να κρύβεται από αυτή τη μάχη. Η πάλη για απειθαρχία - ρήξη - αποδέσμευση αποτελεί Λυδία Λίθο για να υπάρχει Αριστερά την επόμενη μέρα. Η «ρεαλιστική ανυπακοή» του ΜΕΡΑ25 καλλιεργεί την αυταπάτη μιας νέας «κοινωνικής συμφωνίας» με τις Βρυξέλλες και τους «καλούς επιχειρηματίες», την τραγική αυταπάτη ότι η Ε.Ε. μπορεί να αποτελέσει διαφορετικό πόλο από το ΝΑΤΟ, οδηγώντας στον εξωραϊσμό της.

Το ΚΚΕ παραπέμπει τη ρήξη και την αποδέσμευση στο μακρινό μέλλον, μετά τη «λαϊκή εξουσία». Με αυτή τη λογική, στην κρίσιμη στιγμή του δημοψηφίσματος το 2015 δεν στήριξε τη ρήξη με το ευρώ και την Ε.Ε. Με τη γραμμή «η ρήξη χωρίς εργατική εξουσία είναι καταστροφική», όπως έλεγε, έριχνε αντικειμενικά νερό στον μύλο της υποταγής και στη σταθεροποίηση του συστήματος. Αρνείται τους στόχους πάλης που δημιουργούν σήμερα

ρήγματα στην πολιτική της Ε.Ε., όπως την πάλη για εθνικοποίηση και δημόσιο σιδηρόδρομο μετά το έγκλημα των Τεμπών, χωρίς να εξηγεί πώς με αυτήν την πολιτική του θα «ωριμάσουν οι συνθήκες» για ευρύτερες αλλαγές.

Η ανατροπή της κυρίαρχης πολιτικής και οι κατακτήσεις δεν γίνονται με κοινοβουλευτικούς περιπάτους. Η ψήφος στην ANΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία είναι ενίσχυση των μαχητικών αγώνων, στήριξη στη δύναμη που είναι μπροστά χωρίς συμβιβασμούς όπου δίνονται μάχες: στη μεγάλη μάχη στα πανεπιστήμια, στην εκπαίδευση, ενάντια στην απάνθρωπη ιδιωτικοποίηση και διάλυση του ΕΣΥ, στους εργατικούς αγώνες, στο αντιπολεμικό κίνημα και την αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, στις κινητοποιήσεις για το περιβάλλον, σε κάθε μικρό και μεγάλο αγώνα. Ψήφος στην ANΤΑΡΣΥΑ - ελπίδα για την επόμενη μέρα.

Ο Αντώνης Δραγανίγος είναι μέλος της ΚΣΕ της ANΤΑΡΣΥΑ και της Π.Ε. του NAP

Πηγή: efsyn.gr